

Entre clàssics

Text > XAVIER CASTILLÓN

Mazoni es troba Beethoven i salten guspires de creativitat. Sí, no és cap errada: parlem del bisbalenc Mazoni (Jaume Pla al DNI, nascut el 1977 i nom clau de la música catalana del tercer mil·lenni), no de Manzoni, l'escriptor italià contemporani del geni de Bonn. Però saltant les barreres de l'espai i el temps i les rigideses estilístiques, Mazoni ha decidit fer un apropament particular a l'obra de Ludwig van Beethoven, just l'any després que el món celebrés el 250è aniversari del naixement del gran compositor. Guardonat el 2021 amb el Premi Espai Ter de Música, que des de Torroella de Montgrí apadrina projectes musicals de nova creació, *Ludwig* ha nascut també gràcies al suport de La Marfà - Centre de Creació Musical de Girona: una suma d'esforços amb Bankrobber, el segell de Mazoni des de fa disset anys i una dotzena de discos, per editar un disc agosarat i brillant,

de rock simfònic autèntic i genuí, si no fos perquè l'etiqueta té connotacions perilloses...

Produït i enregistrat al seu estudi de la Bisbal d'Empordà per Emili Bosch (b1n0, Medusa Box), que hi ha aportat també sintetitzadors i programacions, *Ludwig* inclou dotze cançons, cadascuna de les quals integra fragments de diferents sonates, simfonies i quartets de Beethoven, i en unes quantes coincideixen fragments de fins a quatre o cinc obres diferents del mestre alemany, de manera més o menys explícita. Per exemple, la contundent obertura del disc amb «Zombies» (primer senzill), una proclama contra el pessimisme ambiental, cita la Novena simfonia, però també els quartets núm. 7 i núm. 14 i la Sonata núm. 27. Però entre tantes cordes clàssiques i virtuals, l'eix central del disc continua sent un trio bàsic de rock amb guitarra (Jaume Pla), baix (Miquel Sospedra) i bateria

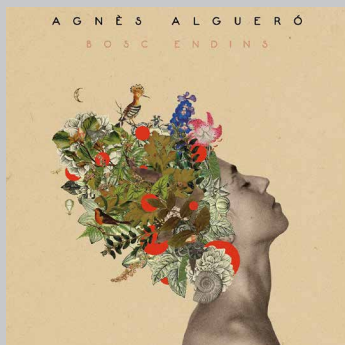

MAZONI. *Ludwig*. Bankrobber-Seed, 2021.

(Aleix Bou). A alguns melòmans sense sentit de l'humor *Ludwig* els pot semblar una perversió, però és molt més sa i entretingut endinsar-se sense prejudicis en aquesta obra única, creada per un músic lliurepensador, tot un clàssic del nostre temps.

EL POT PETIT. *Les aventures del lleó vergonyós*. U98 Music, 2021.

AGNÈS ALGUERÓ. *Bosc endins*. U98 Music, 2021.

Música i emocions

Text > XAVIER CASTILLÓN

El popular grup alt-empordanès de música familiar ha creat un espectacle amb titelles a partir d'una de les cançons més estimades pel seu públic intergeneracional, «El lleó vergonyós». Les veus principals no són les d'Helena Bagué (Jana) i Sidartha Vargas (Pau), sinó les dels dos actors protagonistes, Mercè Munné i

Ovidi Llorente, però l'essència d'El Pot Petit sempre hi és: música de qualitat apta per a qualsevol edat. En aquest cas, els diferents animals amics del lleó comparteixen les seves emocions i ajuden els nens i les nenes a reconèixer-les i a gestionar-les. A més de les cançons, s'hi recrea també tot l'espectacle, escena per escena.

Molt natural

Text > XAVIER CASTILLÓN

Primer disc en solitari d'aquesta cantautora garrotxina que, a pesar de la seva joventut, ja fa uns quants anys que volta pels escenaris, amb formacions com ara Agnès & The Pèpits i Aixopluc. El disc s'ha enregistrat al seu poble, Batet de la Serra, en un entorn molt natural, i això es trasllada també a unes cançons sense

artificis. Un disc de *pop* rural i íntimista, produït per Dani López, que és una bona carta de presentació per a una nova veu destinada a fer una llarga i prometedora carrera, com a intèrpret i com a compositora. L'acompanyen en algunes cançons les veus convidades de Guillem Roma, Paula Grande i Anna Ferrer, i del senegalès Momi Maiga.